

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Catvlli,|| Tibvlli,|| Properti[i]|| Nova Editio.|| Iosesphvs
Scaliger|| Ivl. Caesaris F.|| recensuit.|| Eiusdem in
eosdem Castigationum Liber.|| Ad|| Cl. Pvteanvm
Consiliarium Regium|| in suprema ...**

Catullus, Gaius Valerius

Tibullus, Albius

Propertius, Sextus

Lutetiae, 1577

Sex. Avrelii properti Liber IIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-258

SEX. AVRELI
PROPERTI

LIBER IIII.

PRO quodcumque vides, hospes, quam ma-
xima Roma est,
Ante Phrygem Aeneã collis et herba fuit.
Atque ubi nauali stãt sacra palatia Phæbo,
Euandri profuge procubuere boues.
Fictilibus creuere Deis hæc aurea templa.
Non fuit opprobrio facta sine arte casa.
Tarpeiusque pater nuda de rupe tonabat,
Et Tiberis nostris aduena bobus erat.
Quo gradibus domus ista Remi se sustulit olim,
Vnus erat fratrum maxima regna focus.
Curia prætexto quæ nunc nitet alta senatu,
Pellitos habuit rustica corda patres.
Buccina cogeat præficos ad verba Quirites.
Centum illi in prato sæpe senatus erat.
Nec sinuosa cauo pendebant vela theatro,
Pulpita solenneis non oluere crocos.
Nulli cura fuit externos quærere diuos,
Quum tremeret patrio pendula turba sacro.
Annuaque accenso celebrare Palilia fæno,
Qualia nunc curto lustra nouantur equo.
Vesta coronatis pauper gaudebat asellis.
Ducebant macræ vilia sacra boues.

Parua saginati lustrabant compita porci.

Pastor & ad calamos exta litabat ouis.

Verbera pellitus setosa mouebat arator,

Vnde licens Fabius sacra Lupercus habet.

Nec rudus infestis miles radiabat in armis,

Miscebant ista praelia nuda sude.

Prima galeritus posuit prætoria Lucmo.

Magnaue pars Tatio rerum erat inter oues.

Hinc Titiens Ramnesque viri Luceresque coloni.

Quattuor hinc albos Romulus egit equos.

Quippe suburbanæ parua minus vrbe Bouillæ,

Et qui nunc nulli, maxima turba Gabij:

Et stetit Alba potens albæ suis omine nata,

Hæc, vbi Fidenas longe erat ire, via.

Nil patrium nisi nomen habet Romanus alumnus,

Sanguinis altricem nunc pudet esse lupam.

Huc melius profugos misisti Troia penates.

O quali vecta est Dardana puppis aue.

Iam bene spondebant tunc omina, quod nihil illam

Læserat abiegni venter apertus equi,

Quum pater in nati tremulus ceruice pependit,

Et verita est humeros vrere flamma pios:

Tunc animi venere Decij, Brutique secures,

Vexit & ipsa sui Cæsaris arma Venus.

Arma resurgentis portans victricia Troiæ,

Felix terra tuos capit Iule Deos:

Simodo Auernalis tremule cortina Sibyllæ,

Dixit Auentino rura pianda Remo:

Aut si Pergamæ sero rata carmina vatis

Longæuum ad Priami vera fuere caput.

Vertite equum Danai, male vincitis, Ilia tellus

Vincet, & huic cineri Iuppiter arma dabit.

Quij.

Optima nutricum nostris Lupa martia rebus,
 Qualia creuerunt mœnia lacte tuo.
 Mœnia nanque pio conor disponere versu,
 Hei mihi quod nostro est paruus in ore sonus.
 Sed tamen exiguo quodcumque e pectore riu
 Fluxerit, hoc patriæ seruiat omne meæ.
 Ennius hirsuta cingat sua dicta corona.
 Mi folia ex edera porrige, Bacche, tua.
 Vt nostris tumefacta superbiat Vmbria libris,
 Vmbria Romani patria Callimachi.
 Scandentes si quis cernet de vallibus arces,
 Ingenio muros æstimet ille meo.
 Roma faue, tibi surgit opus. date candida ciues
 Omina, & incæptis dextera cantet auis.
 Sacra, diesque canam, & cognomina prisca locorum.
 Has mens ad metas sudet oportet equus.
 Dicam, Troia cades, & Troica Roma resurges.
 Et maris, & terræ longa sepulchra canam.
 Quo ruis imprudens vage dicere facta Propertii
 Non sunt a dextra condita fila colu.
 Arceſis lacrimis Charites. auersus Apollo.
 Poſcis ab inuita verba pigenda lyra.
 Certa feram certis auctoribus. haud ego vates
 Nescius ærata signa mouere pila.
 Me creat Architæ soboles Babylonius Horos
 Horos, & a proauo ducta Conone domus.
 Di mihi sunt testes, non degenerasse propinquis,
 Inque meis libris nil prius esse fide.
 Nunc precium fecere Deos, & fallitur auro
 Iuppiter oblique signa iterata rotæ.
 Dixi ego quum geminos produceret Arria natos,
 Illa dabat natis arma vetante Deo:

Non posse ad patrios sua pila referre penates.
 Nempe meam firmant nunc duo busta fidem.
 Quippe Luperceus, equi dum saucia protegit ora,
 Heu sibi prolapsa non bene cauit equo.
 Callus at in castris dum credita signa tuetur,
 Concidit ante aquila rostra cruenta sua.
 Fatales pueri duo funera matris auaræ.
 Vera sed inuito contigit ista fides.
 Idem ego quum Cinaræ traheret Lucina dolores,
 Et facerent vteri pondera lenta moram:
 Iunoni votum facite impetrabile, dixi.
 Illa parit. libris est data palma meis.
 Hoc neque arenosum Libya Iouis explicat antrum,
 Aut sibi commissos fibra locuta Deos.
 Aut si quis motas cornicis senserit alas,
 Umbra neque hæc magicis mortua prodit aquis:
 Aspicienda via est cæli, versusque per astra
 Trames, & ab Zonis quinque petenda fides.
 Felicesque Iouis stellæ, Martisque rapacis,
 Et graue Saturni sidus in omne caput.
 Quia moueant Pisces, animosaque signa Leonis,
 Lotus & Hesperia quid Capricornus aqua.
 Exemplum graue erit Calchas, nanque Aulide soluit
 Ille bene hærentes ad pia saxa rates.
 Idem Agamemnoniæ ferrum ceruice puellæ
 Tinxit, & Atrides vela cruenta dedit.
 Nec rediere tamen Danai. tu diruta fletum
 Supprime, & Euboicos respice, Troia, sinus.
 Nauplius vltores sub noctem porrigit ignes,
 Et natat exuujs Græcia pressa tuis.
 Victor Oilide rape nunc, & dilige ratem,
 Quam vetat auelli veste Minerua sua.

Quiiij.

Hactenus historiae. nunc ad tua deuehor astra.

Incipe tu lacrimis aequis adesse nouis.

Vmbria te notis antiqua penetibus edit.

Mentior? an patria tangitur ora tuae?

Qua nebulosa cauo rorat Meuania campo,

Et lacus aestiuus intepet Vmber aquis,

Scandentisque axis consurgit vertice murus,

Murus ab ingenio notior ille tuo.

Ossaque legisti non illa etate legenda

Patris, & in tenuis cogereis ipse Lares.

Nam tua quum multi versarent rura iuueni,

Abstulit excultas pertica tristis opes.

Mox ubi bulla rudi demissa est aurea collo,

Matris & ante Deos libera sumpta toga:

Tum tibi pauca suo de carmine dictat Apollo,

Et vetat insano verba tonare foro.

At tu finge elegos fallax opus. haec tua castra:

Scribat ut exemplo caetera turba tuo.

Militiam Veneris blandis patiere sub armis,

Et Veneris pueris utilis hostis eris.

Nam tibi victrices, quascunque labore parasti,

Eludet palmas vna puella tuas.

Et bene quum fixum mento discussseris vntum,

Nil erit hoc. rostro te premet ansa suo.

Illius arbitrio noctem, lucemque videbis,

Gutta quoque ex oculis non nisi iussa cadet,

Nec mille excubiae, nec te signata iuuabunt

Limina. persuasæ fallere rima sat est.

Nunc tua vel medijs puppis luctetur in vndis,

Vel licet armatis hostis inermis cas,

Vel tremefacta cauo tellus diducat hiatum:

Ocltipedis cancri terga sinistra time.

Quid mirare meas tot in vno corpore formas?
 Accipe Vertumni signa paterna Dei.
 Thuscus ego, & Thuscis orior, nec pœnitet inter
 Prælia Volsinos deseruisse focos.
 Nec me turba inuuat, nec templo lætor eburno:
 Romanum satis est posse videre forum.
 Hac quondam Tiberinus iter faciebat: & aiunt
 Remorum auditos per vada pulsa sonos.
 At postquam ille suis tantum concessit alumnis,
 Vertumnus verso dicor ab amne Deus:
 Seu quia vertentis fructum percepimus anni,
 Vertumni rursus credidit esse sacrum.
 Prima mihi variat liuentibus vna racemis,
 Et coma lætenti spicea fruge tumet.
 Hic dulces cerasos, hic autumnalia pruna
 Cernis, & æstiuo mora rubere die.
 Insuper hic soluit pomosa vota corona,
 Quum pirus inuito stipite mala tulit.
 Mendax fama nocet, alius mihi nominis index.
 De se narranti tu modo crede Deo.
 Opportuna mea est cunctis natura figuris.
 In quamcunque voles verte, decorus ero.
 Indue me Cois, siam non dura puella,
 Atque virum sumpta quis neget esse toga?
 Da falcem, & torto frontem mihi comprime fano:
 Iurabis nostra gramina secta manu.
 Arma tuli quondam, & memini, laudabar in illis:
 Corbis & imposito pondere messor eram.
 Sobrius ad lites, at quum est imposita corona,
 Clamabis capiti vina subisse meo.
 Cinge caput mitra, speciem furabor Iacchi.
 Furabor Phæbi, si modo pleetra dabis.

*Casibus impositis venor: sed arundine sumpta,
 Faunus plumoso sum Deus aucupio.
 Est etiam aurigæ species Vertumnus, & eius,
 Trajicit alterno qui leue pondus equo.
 Supperat hoc, pisces calamo prædabor, & ibo
 Mundus demisis institor in tunicis.
 Pastorem ad baculum possum curare, vel idem
 Sirpiculis medio puluere ferre rosam.
 Nam quid ego adijciam, de quo mihi maxima fama est,
 Hortorum in manibus dona probata meis?
 Ceruleus cucumis, tumidoque cucurbita ventre
 Me notat, & iunco brassica vincta leui.
 Nec flos vllus hiat pratis, quin ille decenter
 Impositus fronti langueat ante meæ.
 At mihi, quod formas vnus vertebar in omnes,
 Nomen ab euentu patria lingua dedit.
 At tu, Roma, meis tribuisti præmia Thuscis,
 Vnde hodie vicus nomina Thuscus habet.
 Tempore quo socijs venit Lucomedius armis,
 Atque Sabina feri contudit arma Tati:
 Vidi ego labentes acies, & tela caduca,
 Atque hostes turpi terga dedisse fugæ.
 Sed facias diuum sator, vt Romana per æuum
 Transcat ante meos turba togata pedes.
 Sex superant versus, te, qui ad vadimonia curris,
 Non moror. hæc spatijs vltima creta meis.
 Stipes acernus eram properanti falce dolatus,
 Ante Numam grata pauper in vrbe Deus.
 At tibi Mamuri formæ celator ahena,
 Tellus artifices ne terat Osca manus:
 Qui me tam docileis potuisti fundere in vsus.
 Vnum opus est, operi non datur vnus honos.*

HAEC Arethusa suo mittit mandata Lycotæ,
 Quum toties absis, si potes esse meus.
 Si qua tamen tibi lecturo pars oblita deerit,
 Hæc erit e lacrimis facta litura meis.
 Aut si qua incerto faller te littera tractu,
 Signa meæ dextræ iam morientis erunt.
 Te modo viderunt iteratos Bactra per ortus,
 Te modo munito Sericus hostis equo,
 Hibernique Getæ, pictoque Britannia curru,
 Vstus & Eoa discolor Indus aqua.
 Hæcne marita fides, & pactæ iam mihi noctes,
 Quum rudis vrgenti brachia victa dedi?
 Quæ mihi deductæ fax omen prætulit, illa
 Traxit ab everso lumina nigra rogo.
 Et Stygio sum sparsa lacu, nec recta capillis
 Vittæ data est, nupsi non comitante Deo.
 Omnibus hæc portis pendent mea noxia vota.
 Texitur hæc castris quarta lacerna tuis.
 Occidat, immerita qui carpsit ab arbore vallum,
 Et struxit querulas rauca per ossa tubas:
 Dignior obliquo funem qui torqueat Oeno:
 Æternusque tuam pascat, aselle, famem.
 Dic mihi, num teneros vrit lorica lacertos?
 Num grauis imbelles atterit hasta manus?
 Hæc noceant potius, quam dentibus vlla puella
 Det mihi plorandas per tua colla notas.
 Diceris & macie vultum tenuasse, sed opto,
 E desiderio sit color iste meo.
 At mihi quum noctes induxit vesper amaras,
 Si qua relicta iacent, osculor arma tua.
 Tum queror, in toto non fidere pallia lecto,
 Lucis & auctores non dare carmen aues.

Noctibus hibernis castrēnsia pensa laboro,
 Et Tyriā in gladios vellera sēcta suos.
 Et disco, qua parte fluat vincendus Araxes,
 Quot sine aqua Parthus millia currat eques.
 Cogor & e tabula pictos ediscere mundos,
 Qualis & hęc docti sit positura Dei:
 Quę tellus sit lenta gelu, quę putris ab aestu,
 Ventus in Italiam qui bene vela ferat.
 Asidet vna soror, curis & pallida nutrix
 Peierat hiberni temporis esse moras.
 Felix Hippolyte, nuda tulit arma papilla,
 Et texit galea barbara molle caput.
 Romanis vti nam patuissent castra puellis:
 Essem militiæ sarcina fida tuæ.
 Nec me tardarent Scythiæ iuga, quum pater altus
 Africus in glaciem frigore neclit aquas.
 Omnis amor magnus, sed aperto in coniuge maior.
 Hanc Venus, vt viuat, ventilat ipsa facem.
 Nam mihi, quo Pænis tibi purpura fulgeat ostris,
 Crystallusque tuas ornet aquosa manus,
 Omnia surda tacent, raris assueta calendis,
 Vix aperit clausos vna puella lares.
 Glaucidos & catulæ vox est mihi grata querentis.
 Illa tui partem vindicat vna tori.
 Flore sacella tego, verbenis compita velo,
 Et crepat ad veteres herba Sabina focos.
 Siue in finitimo genuit stans noctua tigno,
 Seu voluit tangi parca lucerna meo:
 Illa dies hornis cadem denunciat agnis,
 Succinctique calent ad noua lucra popæ.
 Ne, precor, ascensis tanti sit gloria Baetris,
 Raptæue odorato carbasia lina duci,

Plumbea quum tortæ sparguntur pondera fundæ,
 Subdolos & versis increpat arcus equis.
 Sed tua sic domitis Parthæ telluris alumnis
 Pura triumphanteis hasta sequatur equos.
 Incorrupta mei conferua sædera lecti.
 Hac ego te sola lege redidisse velim.
 Armaque quum tulero portæ votiua Capenæ,
 Subscribam, saluo grata puella viro.

TARPEIUM nemus, & Tarpeia turpe sepulchrum
 Fabor, & antiqui limina capta Iouis.
 Lucus erat felix ederoso conditus antro,
 Multaque natiuis obstrepit arbor aquis:
 Siluani ramosa domus, quo dulcis ab aestu
 Fistula poturas ire iubebat oues.
 Hunc Tatius fontem vallo præcingit acerno,
 Fidaque suggesta castra coronat humo.
 Quid tum Roma fuit, tubicen vicina Curetis
 Quum quateret lento murmure saxa Iouis?
 Atque vbi nunc terris dicuntur iura subactis,
 Stabant Romano pila Sabina foro?
 Murus erant montes, vbi nunc est curia septa,
 Bellicus ex illo fonte bibebat equus.
 Hinc Tarpeia Deæ fontem libauit, at illi
 Vrgebat medium scilicis vrna caput.
 Et satis vna male potuit mors esse puellæ,
 Quæ voluit flammæ fallere, v' esta, tuas?
 Vidit arenosis Tatiū pro ludere campis,
 Picæque per flauas arma leuare iubas.
 Obstupuit regis facie, & regalibus armis,
 Interque oblitæ excidit vrna manus.
 Sæpe illa immeritæ cassata est omina Iunæ.

Et sibi tingendas dixit in amne comas.
 Sæpe tulit blandis argentea lilia Nymphis,
 Romula ne faciem lederet hasta Tati.
 Dumque subit primo Capitolia nubila fumo,
 Rettulit hirsutis brachia secta rubis.
 Et sua Tarpeia residens ita fleuit ab arce
 Vulnere, vicino non patienda Ioui:
 Ignès castrorum, & Tatiæ prætoria turmæ,
 Et formosa oculis arma Sabina meis,
 O vrinam ad vestros sedeam captiua penates,
 Dum captiua mei conspicer esse Tati.
 Romani montes, & montibus addita Roma,
 Et valeat probro Vesta pudenda meo.
 Ille equus ille meos in castra reponet amores,
 Cui Tatius dextras collocat ipse iubas.
 Quid mirum, in patrios Scyllam seuisse capillos?
 Candidaque in seuos inguina versa canes?
 Prodita quid mirum fraterni cornua monstri,
 Quum patuit lecto stamine torta via?
 Quantum ego sum Ausonijs crimen factura puellis
 Improba virgineo lecta ministra foco.
 Palladis extinctos siquis mirabitur ignes,
 Ignoscat. lacrimis spargitur ara meis.
 Cras, vt rumor ait, tota pugnabitur vrbe.
 Tu cape spinosi roscida terga iugi.
 Lubrica tota via est, & perfida. quippe tacentes
 Fallaci celat limite semper aquas.
 O vrinam magicæ nossem cantamina Musæ.
 Hæc quoque formoso lingua tulisset opem.
 Te toga picta decet: non quem sine matris honore
 Nutrit inhumana dura papilla lupæ.
 Sic, hospes, parianne tua regina sub aula,

Dos tibi non humilis prodita Roma venit.
 Si minus, at raptæ ne sint impune Sabinæ,
 Me rape, & alterna lege repende vices.
 Commissas acies ego possum soluere. nuptæ
 Vos medium palla fœdus inite mea.
 Adde Hymenæe modos. tubicen fera murmura conde.
 Credite, vestra meus molliet arma torus.
 Et iam quarta canit venturam buccina lucem,
 Ipsaque in Oceanum sidera lapsa cadunt.
 Experiar somnum, de te mihi somnia queram:
 Fac venias oculis vmbra benigna meis.
 Dixit, & incerto permisit brachia somno,
 Nescia ne furijs accubuisse nouis.
 Nam Vesta Iliacæ felix tutela fauilla
 Culpam alit, & plures condit in ossa faces.
 Illa ruit, qualis celerem prope Thermooonta,
 Strymonis abscisso fertur aperta sinu.
 Vrbi festus erat, dixere Palilia patres.
 Hic primus cœpit mœnibus esse dies.
 Annua pastorum conuiuia, lusus in vrbe,
 Quum pagana madent fercula diuitijs.
 Quumque super raros fœni flammantis aceruos
 Trajcit immundas ebria turba dapes.
 Romulus excubias decreuit in otia solui,
 Atque intermissa castra silere tuba.
 Hoc Tarpeia suum tempus rata, conuenit hostem,
 Pacta ligat, pactis ipsa futura comes.
 Mons erat ascensu dubius, festoque remissus,
 Nec mora, vocales occupat ense canes.
 Omnia præbebant somnos, sed Iuppiter vnus
 Decreuit pœnis inuigilare suis.
 Prodiderat portæque fidem, patriamque iacentem:

Nubendique petit, quem velit ipsa, diem.
 At Tatius, neque enim sceleri dedit hostis honorem,
 Nube ait, & regni scande cubile mei.
 Dixit, & ingestis comitum superobruit armis.
 Hec virgo officijs dos erat apta tuis.
 A duce Tarpeio mons est cognomen adeptus.
 O vigil, iniuste pramiam sortis habes.

TERRA tuum spinis obducat, lena, sepulchrum,
 Et tua, quod non vis, sentiat umbra sitim:
 Nec sedeant cineri manes, & Cerberus ultor
 Turpia ieiuno terreat ossa sono:
 Docta vel Hippolytum Veneri mollire negantem,
 Concordique toro pessima semper auis.
 Penelope quoque neglecto rumore mariti
 Nubere lasciuo cogeret Antimoo.
 Illa velit, poterit magnes non ducere ferrum,
 Et volucris nidis esse nouerca suis.
 Quippe & Collinas ad fossam mouerit herbas,
 Stantia currenti diluerentur aqua.
 Audax cantat, e leges imponere Lunæ,
 Et sua nocturno fallere terga lupo.
 Possit & intentos astu cacare maritos.
 Cornicum immeritas eruit vngue genas:
 Consuluit que striges nostro de sanguine, & in me
 Hippomanes fatæ semina legit equæ.
 Exornabat opus verbis, cœu blanda perurat,
 Saxosamque terat sedula culpa viam:
 Si te Eoa, Dorixanium, iuuat aurea ripa,
 Et quæ sub Tyria concha superbit aqua:
 Eurypilique placet Cœæ textura Mineræ,
 Sectæque ab Attalici putria signa toris:

Sen quæ palmifera mittunt venalia Thebæ,
 Murrheaque in Parthis pocula cocta focis:
 sperne fidem, prouolue Deos, mendacia vincant,
 Frange et damnosa iura pudicitie.
 Et simulare virum, precium facit. vere causis,
 Maior dilata nocte recurreret amor.
 Si tibi forte comas vexauerit vtilis ira,
 Post modo mercata pace premendus erit.
 Denique vbi amplexu Venerem promiseris empto,
 Fac simules puros Iſidis eſſe dies.
 Ingerat Apriles Iole tibi: tundat Amicle,
 Natalem Maijs idibus eſſe tuum.
 Supplex ille ſedet, poſita tu ſcribe cathedra
 Quidlibet. has artes ſi pauet ille, tenes.
 Semper habe morſus circa tua colla recentes,
 Litibus alternis quos putet eſſe datos.
 Non te Medæ delectent probra ſequacis.
 Nempe tulit faſtus auſa rogare prior:
 Sed potius mundi Thais precioſa Menandri,
 Quum ferit aſtutos comica mæcha Getas.
 In mores te verte viri. ſi cantica iactat,
 I comes, et voces ebria iunge tuas.
 Lanitor ad dantes vigilet. ſi pulſet inanis,
 ſurdus in obductam ſomniet vſque ſeram.
 Nec tibi diſpliceat miles non factus amori,
 Nauta nec, attrita ſi ſerat æra manu:
 At quorum titulus per barbara colla pependit,
 Cælati medio quum ſalire foro.
 Aurum ſpectato, non quæ manus afferat aurum.
 Verſibus auditis quid niſi verba ferēs?
 Qui verſus, Coæ dederit nec munera veſtis,
 Ipſius tibi ſit ſurda ſine arte lyra.

Dum vernat sanguis, dum rugis integer annus,
 Vtere, ne quis eat liber amore dies.
 Vidi ego odorati victura rosaria Paesti,
 Sub matutino cocta iacere Noto.
 His animum nostræ dum versat Acanthis amicæ,

* * *

Sed cape torquatæ, Venus o regina, columbæ
 Ob meritum ante tuos guttura secta focos.
 Vidi ego rugoso tussim concrefcere collo,
 Sputaque per dentes ire cruenta cauos,
 Atque animam in tegetes putrem expirare paternas.
 Horruit argenti pergula curta foco.
 Exequiæ fuerant rari furtiua capilli
 Vincula, & immundo pallida mitra situ.
 Et canis in nostros nimis experrecta dolores,
 Quum fallenda meo pollice claustra forent.
 Sit tumulus lenæ curto vetus amphora collo.
 Vrgeat hunc supra vis, caprifice, tua.
 Quisquis amas, scabris hoc bustum cædito saxis,
 Mistaque cum saxis adijce verba mala.

S A C R A facit vates, sint ora fauentia sacris,
 Et cadat ante meos iccta iuuenta focos.
 Serta Philæteis certet Romana corymbis,
 Et Cyrenæas vna ministret aquas.
 Costum molle date, & blandi mihi thuris honores,
 Terque focum circa laneus orbis eat.
 Spargite me lymphis, carmenque recentibus aris
 Tibia Mygdonijs libet eburna Cadis.
 Ite procul fraudes, alio sint aere noxæ.
 Pura nouum vati Laureæ mollit iter.
 Musa, Palatini referamus Apollinis ædem.

Res est, Calliope, digna favore tuo.
 Caesaris in nomen ducuntur carmina. Caesar
 Dum canitur, quæso, Iuppiter, ipse vaces.
 Est Phæbi fugiens Athamana ad litora portus,
 Qua sinus Ioniæ murmura condit aquæ,
 Actia Iulææ pelagus monumenta carinæ
 Nautarum votis non operosa via.
 Huc mundi coiere manus. stetit æquore moles
 Pineæ, nec remis aqua sauebat auis.
 Altera classis erat tenero damnata Quirino,
 Pilaque fœminea turpiter apta manu.
 Hinc Augusta ratis plenis Iouis omine velis,
 Signaque iam patriæ vincere docta suæ.
 Tandem acies geminos Nereus lunarat in arcus,
 Armorum & radijs picta tremebat aqua:
 Quum Phæbus linquens stantem se vindice Delon:
 Nam tulit iratos mobilis vna Notos:
 Astiit Augusti puppem super. & noua flamma
 Luxit in obliquam ter sinuata facem.
 Non ille attulerat crines in colla solutos,
 Aut testudineæ carmen inerme lyra.
 Sed quali aspexit Pelopeium Agamemnona vultu,
 Egesit que auidis Dorica castra rogis:
 Aut qualis flexos soluit Pythona per orbis
 Serpentem, imbelles quem timere lyra.
 Mox ait, o longa mundi seruator ab Alba
 Auguste, Hectoreis cognite maior auis:
 Vince mari, iam terra tua est, tibi militat arcus,
 Et fauet ex humeris hoc onus omne meis.
 Solue metu patriam, quæ nunc te vindice freta
 Imposuit proræ publica vota tuæ.
 Quam nisi defendes, murorum Romulus augur
 R. ij.

Ire Palatinas non bene vidit aues.
 Et nimium remis audent, proh turpe, Latinis,
 Principe te, fluctus regia vela pati.
 Nec te, quod classis centenis remiget alis,
 Terreat. inuito labitur illa mari.
 Quodque vehunt proræ Centaurica saxa minantes,
 Tigna caua, & pictos experiare metus.
 Frangit, & attollit vires in milite caussa:
 Quæ nisi iusta subest, excutit arma pudor.
 Tempus adest. committe rates. ego temporis auctor
 Ducam laurigera Iulia rostra manu.
 Dixerat, & pharetræ pondus consumit in arcus.
 Proxima post arcus Cæsaris hasta fuit.
 Vincit Roma fide Phæbi. dat femina pœnas.
 Sceptra per Ionias fracta vehuntur aquas.
 At pater Idalio miratus Cæsar ab astro,
 Sum deus, & nostri sanguinis ista fides.
 Prosequitur cantu Triton, omnesque marinæ
 Plauserunt circa libera signa Deæ.
 Illa petit Nilum cymba male nixa fugaci,
 Hoc vnum iusso non moritura die.
 Di melius quantus mulier foret vna triumphus,
 Ductus erat per quas ante Iugurtha vias.
 Actius hinc traxit Phæbus monumenta, quod eius
 Vna decem vicit missa sagitta rates.
 Bella satis cecini. citharam iam poscit Apollo
 Victor, & ad placidos exiit arma choros.
 Candida nunc molli subeant conuiuia luco,
 Blanditæque fluant per mea colla rosæ:
 Vinaque fundantur prelis elisa Falernis,
 Terque lauet nostras spica Cilissa comas.
 Ingenium potis irritat Musa poetis.

Bacche, soles Phæbo fertilis esse tuo.
 Ille paludosos memoret seruire Sicambros.
 Cephæam hic Meroen suscaque regna canat.
 Hic referat sero confessum sædere Parthum,
 Reddat signa Remi, mox dabit ipse sua.
 Siue aliquid pharetris Augustus parcat Eois,
 Differat in pueros ista trophæa suos.
 Gaude Crasse, nigras si quid sapis inter arenas.
 Ire per Euphraten ad tua busta licet.
 Sic noctem patera, sic ducam carmine, donec
 Inijciat radios in mea vina dies.

S V N T aliquid manes. letum non omnia finit.
 Lucidaque euictos effugit umbra rogos.
 Cynthia nanque meo visa est incumbere fulcro,
 Marmor ad extrema nuper humata via:
 Quum mihi ab exequijs somnus penderet amaris,
 Et quererer lecti frigida regna mei.
 Eosdem habuit secum quibus est elata capillos,
 Eosdem oculos. lateri vestis adusta fuit.
 Et solitum digito beryllon adederat ignis,
 Summaque Lethæus triuerat ora liquor:
 Spirantisque animos, et vocem misit. at illi
 Pollicibus fragiles increpuere manus:
 Perside, nec cuiquam melior sperande puellæ,
 In te iam vires somnus habere potest?
 Iam ne tibi exciderunt vigilacis furta Suburræ?
 Et mea nocturnis trita fenestra dolis?
 Per quam demissō quoties tibi fune pependi
 Alterna veniens in tua colla manu.
 Sæpe Venus triuio commista est pectore misto.
 Fecerunt tepidas pallia nostra vias.

R. iij.

Nec crepuit fixa me propter arundine custos.

Læsit & obiectum tegula curta caput.

Fæderis heu taciti, cuius fallacia verba

Non audituri diripere Noti.

At mihi non oculos quisquam inclamauit euntes.

Vnum impetrassem te reuocante diem.

Denique quis nostro curuum te funere vidit?

Atram quis lacrimis incaluisse togam?

Si piguit portas ultra procedere, at illud

Iussisses, lectum lentius ire meum.

Cur ventos non ipse rogis, ingrata, petisti?

Cur nardo flammæ non oliuere meæ?

Hoc etiam graue erat nulla mercede hiacynthos

Injicere, & fracto busta piare cado.

Quæ modo per viles inspecta est publica noctes,

Hæc nunc aurata cyclade signat humum.

Et grauiora rependit iniquis pensa quas illis,

Garrula de facie si qua locuta mea est.

Nostraque quod Petale tulit ad monumenta corollas,

Codicis immundi vincula sentit anus.

Cæditur & Lalage tortis suspensa capillis,

Per nomen quoniam est ausa rogare meum.

Lygdamus vratur. candescat lamina verna.

(Sensi ego, quum insidijs pallida vina bibi.)

Aut Nomas arcanas tollat versuta salinas.

Ducet damnatas ignea testa manus.

Te patiente meæ conflauit imaginis aurum.

Ardeat e nostro dotem habitura rogo.

Non tamen insector quantum mercare, Properti.

Longa mea in libris regna fuere tuis.

Iuro ego fatorum nulli reuocabile carmen,

Ter geminusque canis sic mihi molle sonet:

Me seruasse fidem. si fallo, vipera nostris
 sibilat in tumultu, & super ossa cubet.
 Nam gemina est sedes turpem sortita per annem,
 Turbaque diuersa remigat omnis aqua.
 Vna Chytæmnestræ stuprum vehit, altera Cressæ
 Portat mentitæ lignea monstra bouis.
 Ecce coronato pars altera parta phaselo,
 Mulcet vbi Elysijs aura beata rosas.
 Quæ numerosa fides, quaque æra rotunda Cybelle,
 Mitratisque sonant Lydia pleetra choris,
 Andromedeque, & Hypermestire sine fraude maritæ
 Narrant historiæ corpora nota suæ.
 Hæc sua maternis queritur liuere catenis
 Brachia, nec meritis frigida saxa manus.
 Narrat Hypermestira magnum ausas esse sorores.
 In scelus hoc animum non valuisse suum.
 Sic mortis lacrimis vitæ sanamus amores.
 Celo ego perfidiæ crimina multa tue.
 Sed tibi nunc mandata damus, si forte moueris,
 Si te non totum Chloridos herba tenet.
 Nutrix in tremulis ne quid desideret annis
 Partheniæ, patuit, nec tibi auara fuit.
 Delitiæque meæ Latris, cui nomen ab vsu est,
 Ne speculum dominæ porrigat illa nouæ.
 Et quoscunque meo fecisti nomine versus,
 Vre mihi. laudes desine habere meas.
 Pelle ederam tumulo, mihi quæ pignant è corymbo
 Mollia contortis alligat ossa comis.
 Ramosis Anio quæ pomifer incubat aruis,
 Et nunquam Herculeo numine pallet ebwr.
 Hoc carmen media dignum me scribe columna,
 Sed breue, quod currens vector ab vrbe legat.

R. iiii.

Hic Tiburtina iacet aurea Cynthia terra.
 Accessit ripæ laus Aniene tuæ.
 Nec tu sperne pijs venientia somnia portis.
 Quum pia venerunt somnia, pondus habent.
 Nocte vaga ferimur, nox clausas liberat umbras,
 Errat & abiecta Cerberus ipse sera.
 Luce iubent leges Lethæa ad stagna reuerti.
 Nos vchimus, vctum nauta recenset onus.
 Nunc te possideant aliæ, mox sola tenebo.
 Mecum eris, & mistis osibus ossa teram.
 Hæc postquam querula mecum sub voce peregit,
 Inter complexus excidit umbra meos.

DISCE, quid Exquilias hac nocte fugarit aquosas,
 Quum vicina nouis aura cucurrit agris.
 Lanuuium annoſi vetus est tutela Draconis,
 Hic vbi Tartaræ non perit hora moræ.
 Qua sacer abripitur cæco descensus hiatu,
 Qua penetral, (virgo, tale iter omne caue.)
 Ieiuni serpentis honos, quum pabula poscit
 Annua, & ex ima sibila torquet humo.
 Talia demisse pallent ad sacra puellæ:
 Quum tenera anguineo creditur ore manus.
 Ille sibi admotas a virgine corripit escas.
 Virginis in palmis ipsa canistra tremunt.
 Si fuerint castæ, redeunt in colla parentum,
 Clamantque agricola, Fertilis annus erit.
 Huc mea detonsis auecta est Cynthia mannis.
 Causa fuit Iuno, sed mage causa Venus.
 Appia dic, quæso, quantum te teste triumphum
 Egerit, effusus per tua saxa rotis,
 Turpis in arcana sonuit quum rixa tabernæ:

Si sine me, fame non sine labe meæ.

Spectaclum ipsa sedens primo temone pependit,

Ausa per impuros frena mouere locos.

Striga, nam raptò volsi carpenta nepotis,

Atque armillatos colla Molossa canes.

Qui dabit immundæ venalia farta saginæ,

Vincet vbi erasas barba pudenda genas.

Quum fieret nostro toties iniuria lecto,

Mulctato volui castra mouere toro.

Phyllis Auentinæ quædam est vicina Dianæ:

Sobria grata parum : quum bibit, omne decet.

Alter Tarpeios est inter Teia lucos

Candida, sed potæ non satis vnus erit.

His ego constitui noctem lenire vocatis,

Et Venere ignota furta nouare mea.

Vnus erat tribus in secreta lectulus herba.

Queris concubitus ? inter vtrunque fui.

Lydamus ad cyathos, vitrique æstiuæ supellex.

Et Methymnæi Græca salina meri.

Nilotes tibicen erat, crotaliftria Philis,

Et facilis spargi munda sine arte rosa.

Nanus & ipse suos breuiter curuatus in artus

Iactabat truncas ad caua buxa manus.

Sed neque suppletis constabat flamma lucernis,

Decidit inque suos mensa supina pedes.

Me quoque per talos Venerem querente secundos,

Semper damnosi subfiluere canes.

Cantabant surdo, nudabant pectora cæco.

Lanuuij ad portas heu mihi solus eram:

Quum subito rauci sonuerunt cardine postes,

Et leuia ad primos murmura facta lares.

Nec mora, quum totas resupinat Cynthia valuas,

Non operosa comis, sed furibunda decens.
 Pocula mi digitos inter cecidere remissos,
 Palluerantque ipso labra soluta mero.
 Fulminat illa oculis, & quantum fœmina seruit,
 Spectaculum capta nec minus vrbe fuit.
 Phyllidos iratos in vultum coniicit ungues.
 Territa vicinas Teia clamat aquas.
 Lumina sopitos turbant elata Quirites.
 Omnis & insana semita nocte sonat.
 Illas direptisque comis, tunicisque solutis
 Excipit obscura prima taberna via.
 Cynthia in exuuijs gaudet, victrixque recurrit,
 Et mea peruersa sauciat ora manu:
 Imponitque notam collo, morsuque cruentat:
 Præcipuaque oculos, qui meruere, ferit.
 Atque vbi iam nostris lassauit brachia plagis,
 Lygdamus ad plutei fulcra sinistra iacens
 Exiit, geniumque meum prostratus adorat.
 Lygdame nil potui, tecum ego captus eram.
 Supplicibus palmis tum demum ad fœdera veni.
 Quum vix tangendos præbuit illa pedes.
 Atque ait, Admisse si vis me ignoscere culpæ,
 Accipe, quæ nostræ formula legis erit.
 Tu neque Pompeia spaciabere cultus in vmbra,
 Nec quum lasciuum sternet arena forum.
 Colla caue inflectas ad summum obliqua theatrum,
 Aut lectica tue sudet aperta moræ.
 Lygdamus in primis omnibus mihi causâ querelæ
 Veniat, & pedibus vincula bina trahat.
 Indixit leges: respondi, Ego legibus vtar.
 Riserat imperio facta superba dato.
 Dein quacunque locum externæ tetigere puellæ

Suffocat, & pura limina tergit aqua.
 Imperat & totas iterum mutare lacernas,
 Terque meum tetigit sulfuris igne caput.
 Atque ita mutato per singula pallia lecto,
 Respondi: & toto solvimus arma toro.

AMPHITRYONIADES qua tempestate iuuecos
 Egerat a stabulis o Erithea tuis,
 Venit ad inuictos pecorosa palatia montes,
 Et statuit fessos fessus & ipse boues,
 Qua Velabra suo stagnabant flumine, quaque
 Nauta per vrbanas velificabat aquas.
 sed non infido manserunt hospite Caco
 Incolumes. furto polluit ille Iouem.
 Incola Cacus erat, metuendo raptor ab antro,
 Per tria partitos qui dabat ora sonos.
 Hic, ne certa forent manifesta signa rapinae,
 Auersos cauda traxit in antra boues.
 Nec sine teste Deo furem sonuere iuueni.
 Furis & implacidas diruit ira fores.
 Menalio iacuit pulsus tria tempora ramo
 Cacus, & Alcides sic ait, Ite boues,
 Herculis ite boues, nostrae labor vltime clauae,
 Bis mihi quaesitae, bis mea praeda boues:
 Aruaque mugitu sancite boaria longo.
 Nobile erit Romae pascua nostra forum.
 Dixerat, & sicco torret sitis ora palato,
 Terraque non vllas foeta ministrat aquas.
 sed procul inclusas audit ridere puellas.
 Lucus ab vmbroso fecerat orbe nemus,
 Femineae loca clausa Deae, fontesque piandos,
 Impune & nullis sacra relecta viris.

Denia Puniceæ velabant limina vittæ.

Putris odorato luxerat igne casa.

Populus & longis ornabat frondibus ædem.

Multaque cantantes umbra tegebat aues.

Huc ruit in siccam congesto pulvere barbam.

Et iacit ante fores verba minora Deo:

Vos precor. o luci sacro quæ luditis antro,

Pandite defessis hospita fana viris.

Fontis egens erro, circoque sonantia lymphis.

Et caua suscepto flumine palma sat est.

Audistisne aliquem, tergo qui sustulit orbem?

Ille ego sum. Alciden terra recepta vocat.

Quis facta Herculeæ non audit fortia clauæ?

Et nunquam ad natas irrita rela feras?

Atque vni stygiæ hominum luxisse tenebras?

* * *

Quod si Iunoni sacrum faceretis amare,

Non clausisset aquas ipsa nouerca suas.

Sin aliquam vultusque meus, sitæque Leonis

Terrent, & Libyco sole perusta coma:

Idem ego Sidonia feci seruilis palla

Officia, & Lyda pensa diurna colu.

Mollis & hirsutum cepit mihi fascia pectus,

Et manibus duris apta puella fui.

Talibus Alcides, at talibus alma sacerdos

Punicoo canas stamine vincta comas:

Barce oculis, hospes, lucoque abscedè verendo.

Cede apedum, & tuta limina linque fuga.

Interdicta viris metuenda lege piatur,

Quæ se sumnota vindicat ara casa.

Magnam Tiresias aspexit Pallada vates,

Fortia dum posita Gorgone membra lauat.

Dñi tibi dent alios fontes. hæc lympha puellis
 Aua secreti liminis vna fuit.
 Sic anus. ille humeris postes conculsit opacos,
 Nec tulit iratam ianua clausa sitim.
 At postquam exhausto iam flumine vicerat æstum,
 Ponit vix siccis tristitia iura labris:
 Angulus hic mundi nunc me mea fata trahentem
 Accipit. hæc fesso vix mihi terra patet:
 Maxima quæ gregibus deuota est ara repertis,
 Ara per has, inquit, maxima facta manus,
 Hæc nullis vnquam pateat veneranda puellis,
 Hercules eximij ne sit inulta sitis.
 Sancte pater salue, cui iam fauet aspera Iuno.
 Sancte, velis libro dexter inesse meo.
 Nunc quoniam manibus purgatum sanxerat orbem,
 Sic sanctum Tatiæ composuere Cures.

NUNC Iouis incipiam causas aperire Feretri,
 Armaque de ducibus trina recepta tribus.
 Magnum iter ascendo, sed dat mihi gloria vires.
 Non iuuat ex facili lecta corona iugo.
 Imbuis exemplum primæ tu, Romule, palmæ
 Huius, & exuuijs plenus ab hoste redis,
 Tempore quo portas Ceninum Acrona petentem
 Victor in euersum cuspide fundis equum.
 Acron Hercules Cenina ductor ab arce,
 Roma, tuis quondam sinibus horror erat.
 Hic spolia ex humeris ausus sperare Quirinis,
 Ipse dedit, sed non sanguine sicca suo.
 Hunc videt ante cauas vibrantem spicula turres
 Romulus, & votis occupat ante ratis.

Iuppiter, hæc hodie tibi victima corruet Acron.
 Vouerat, & spoliū corruit ille Ioui.
 Urbis, virtutisque parens sic vincere suauit,
 Qui tulit aprico frigida castra lare,
 Idem eques & frenis, idem fuit aptus aratris,
 Et galea hirsuta compta lupina iuba.
 Picta nec inducto fulgebat parma pyropo.
 Præbebant cæsi baltea lenta boues.
 Cossus at insequitur Veientis cæde Tolumni,
 Vincere quum Veios posse laboris erat.
 Nec dum ultra Tiberim belli sonus, vltima præda
 Nomentum, & captæ iugera pauca Coræ.
 Et Veij veteres & vos tum præda fuistis,
 Et vestro posita est aurea sella foro.
 Nunc intra muros pastoris buccina lenti
 Cantat, & in vestris osibus arua metunt.
 Forte super portæ dux Veius asstitit arcem,
 Colloquiumque sua fretus ab vrbe dedit.
 Dumque aries murum cornu pulsabat aheno,
 Vineaque inductum longa tegebat opus,
 Cossus ait, Forti melius concurrere campo.
 Nec mora fit, plano sistit vterque gradu.
 Di Latias iuuere manus. defecta Tolumni
 Cervix, Romanos sanguine lauit equos.
 Claudius a Reno traiectos arcuit hostes
 Belligerans. vasti parma relata ducis
 Virdomari. genus hic Reno iactabat ab ipso,
 Nobilis erectis fundere gesa rotis.
 Illi virgatis iaculantis ab agmine brachis,
 Torquis ab incisa decidit vnca gula.
 Nunc spolia in templo tria condita. caussa Feretri,
 Omne quod certo dux ferit ense ducem.

sen quia victa suis humeris hæc arma ferebant,
Hinc Feretri dicta est ara superba Iouis.

DESINE, Paule, meum lacrimis vrgere sepulchrum.
Panditur ad nullas ianua nigra preces.
Quum semel infernas intrarunt funera leges,
Non exorato stant adamante via.
Te licet orantem suscæ Deus audiat aula,
Nempe tuas lacrimas litora surda bibent.
Vota mouent superos, vbi portitor æra recepit,
Oberat herbosos lurida porta rogos.
Sic mæste cecinere tubæ, quum subdita nostrum
Detraheret lecto fax inimica caput.
Quid mihi coniugium Pauli, quid currus auorum
Profuit? aut famæ pignora tanta meæ?
Num minus immites habui Cornelia Parcas,
Et sum quod digitis quinque lenatur onus?
Damnatæ noctes, & vos vada lenta paludes,
Et quæcunque meos implicat vnda pedes,
Immatura licet, tamen huc non noxia veni.
Det pater huic vmbra mollia iura meæ.
Aut si quis posita iudex sedet Æacus vrna,
In mea sortita iudicet ossa pila.
Asideant fratres, iuxta Minoia sella, &
Eumenidum intento turba seuera foro.
Sisyphæ mole vaces, taceant Ixionis orbes,
Fallax Tantaleo corripere liquor.
Cerberus & nullas hodie petat improbus vmbra,
Et iaceat tacita lapsa catena sera.
Ipsa loquor pro me, si fallo, pœna fororum,
Infelix humeros vrgeat vrna meos.
Si cui fama fuit per auita decora trophæi,

Afrā Numantinos regna loquuntur auos.
 Altera maternos exaequat turba Libones.
 Et domus est titulis vtraque sulta suis.
 Mox vbi iam facibus cessit praetexta maritis,
 Vinxit & acceptas altera vitta comas:
 Iungor, Paule, tuo sic discessura cubili.
 In lapide hoc vni nupta fuisse legar.
 Testor maiorum cineres tibi, Roma, colendos,
 Sub quorum titulis Africa tanta iaces:
 Et Persen proauī simulantem pectus Achillis,
 Quique tuas proauus fregit Achille domos:
 Me neque censura legem mollisse, nec vlla
 Labe mea vestros erubuisse focos.
 Non erat exuuijs tantis Cornelia damnun:
 Quin & erat magna pars imitanda domus.
 Nec mea mutata est aetas, sine crimine tota est.
 Viximus insignes inter vtrunque facem.
 Mi natura dedit leges a sanguine ductas,
 Nec possim melior iudicis esse metu.
 Quaelibet austeras de me ferat vna tabellas,
 Turpior assensu non erit vlla meo.
 Vel tu, quæ tardam mouisti fume Cybellem,
 Claudia turrite rara ministra Deæ:
 Vel cui commissos quum Vesta reposceret ignes,
 Exhibuit viuos carbasus alba focos.
 Nec te dulce caput mater Scribonia lesi.
 In me mutatum quid, nisi fata, velis?
 Maternis laudor lacrimis, vrbisque querelis.
 Defensa & gemitu Caesaris ossa mea.
 Ille sua nata dignam vixisse sororem
 Increpat: & lacrimas vidimus ire Deo.
 Et tamen emerui generosos vestis honores,

Nec mea de sterili facta rapina domo.
 Te, Lepide, & te, Paule, meum post fata leuamen,
 (Condita sunt vestro numina nostra sinu)
 Vidimus, & fratrem sellam geminasse curulem:
 Consule quo facto tempore rapta soror.
 Et bene habet. nunquam mater lugubria sumsi.
 Venit in exequias tota ceterua meas.
 Nunc tibi commendo communia pignora natos.
 Hæc cura & cineri spirat iniusta meo.
 Fungere maternis vicibus, pater. illa meorum
 Omnis erit collo turba ferenda tuo.
 Oscula quum dederis tua stentibus, adijce matris.
 Tota domus cæpit nunc onus esse tuum.
 Et si quid doliturus eris, sine restibus illis.
 Quum venient, siccis oscula falle genis.
 Sat tibi sint noctes, quas de me, Paule, fatiges:
 Somniaque in faciem credita sepe meam.
 Atque ubi secreto nostra ad simulacra loqueris,
 Ut responsuræ singula verba iace.
 Seu tamen aduersum mutarit ianua lectum,
 Sederit & nostro cauta nouerca toro:
 Coniugium, pueri, laudate & ferte paternum.
 Capta dabit vestris moribus illa manus.
 Nec matrem laudate nimis. collata priori
 Vertet in offensas libera verba suas.
 Seu memor ille mea contentus manserit umbra,
 Et tanti cineres duxerit esse meos:
 Discite venturam iam nunc sentire senectam,
 Cælibis ad curas nec vacet vlla via.
 Quod mihi detractū est, vestros accedat ad annos,
 Prole mea Paulum sic iuuat esse senem.
 Filia tu specimen censuræ natæ paternæ

S.i.

Fac teneas vnum nos imitata virum.
 Et serie fulcite genus. mihi cymba volenti
 Soluitur aucturis tot mea fata malis.
 Hæc est feminei merces extrema triumphii,
 Laudat vbi emeritum libera fama rogom.
 Causa perorata est. flentes me surgite testes.
 Dum precium vita grata rependit humus,
 Moribus & cælum patuit. sim digna merendo,
 Cuius honoratis ossa vehantur equis.

FINIS.